

срешналъ една добре угоена свиня. — Стой, ей сега ще те изямъ! Не искамъ да се разправямъ съ тебе. Два пъти съмъ лъганъ, трети път не се подавамъ на никакви лъжи. Конътъ ме излъга, ритна ме съ крака си, счупи ми нѣколко зъба и избѣга. Овните ме удариха въ ребрата, счупиха ми четири ребра и избѣгаха. Съ тебе вече лесно ще се справя. — Постжпи, както знаешъ, казала свинята. Азъ отдавна те чакамъ да дойдешъ. Преди да ме изядешъ, искамъ да ти изпъя една пѣсенъ. Ние, свинетѣ, сме добри пѣвци. Като ме изядешъ, ще помнишъ поне, че си чулъ една хубава пѣсенъ. — Вижъ, щомъ става въпросъ за пѣсенъ, съгласенъ съмъ да те изслушамъ. Азъ обичамъ пѣсните. — Свинята веднага започнала да грухти, да вика, но толкова тревожно, че събрала около себе си много свине. Всички заедно погнали вълка и се освободили отъ него.

Съвременните хора се намиратъ въ положението на този вълкъ. Щомъ се намѣрятъ предъ нѣкаква мѫчнотия, тѣ започватъ да мислятъ, какъ да излѣзатъ отъ нея. Щомъ обѣркатъ работитѣ си, тѣ започватъ да мислятъ, какъ да ги оправятъ: все ги оправятъ, и все неоправени оставатъ. И най-после, като не могатъ да ги оправятъ, тѣ казватъ: На онзи свѣтъ ще се оправимъ. — Ако човѣкъ не може да нареди работитѣ си на земята, на онзи свѣтъ никога нѣма да ги нареди. Въ онзи свѣтъ работитѣ сѫ наредени, но човѣкъ трѣбва да се запита, може ли да влѣзе въ онзи свѣтъ? Работитѣ въ училището сѫ наредени, но важно е може ли човѣкъ да постжпи въ това училище? — Защо работитѣ на хората оставатъ неуредени? — Защото тѣ живѣятъ изключително съ закони и правила, съ ограничения и наставления. За да изпълни всичко, което му се заповѣда, човѣкъ всѣки денъ се зарича това да не прави, онова да не прави и върши тѣкмо това, което не иска. Въ това отношение човѣкъ мяза на вълка, който казалъ, че втори път нѣма да вади петалата на коня, нѣма да се лакоми за двата овена, нѣма да иска пѣснената на свинята и т. н. Въпрѣки това, той върши всичко онова, което се зарича да не прави. Науката на 20 в. се е развита много. Тя е дошла до голѣми постижения въ всички области — музика, художество, литература, медицина, архитектура, но въпрѣки това, по-голѣмата частъ отъ хората сѫ болни и не-